

לקראת שבת לכו ונלכה

חיזוק שבועי "והשיב" שבת פרשת ויגש תשפ"ה

בס"ד

גישת החינוך של יהודה – "ונפשו קשורה בנפשו"

בהמשך הפרשה כתוב (בראשית מ"ו, כ"ח) "ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורות לפניו גשנה" ורש"י מביא המדרש תנחומא "להורות לפניו לתקן לו בית תלמוד שמשם תצא הוראה".

נשאלת השאלה למה דווקא יעקב אבינו בחר יהודה מכל שאר השבטים לפתוח ישיבה בגושן?

יש תירוץ נפלא ששמעתי בשם חכם אחד, כי כתוב בתחילת הפרשה (מ"ד ל"ב) יהודה ניגש ליוסף ואמר "כי עבדך ערב את הנער... וחטאתי לאבי כל הימים" ומסביר רש"י – שם "ואם תאמר, למה אני נכנס לתגר יותר משאר אחי; הם כולם מבחוח, ואני נתקשרתי בקשר חזק להיות מנודה בשני עולמות" עכ"ל, מכאן יעקב אבינו הבין שרק אחד שלוקח אחריות "וערבות אישית" על בנימין עד כדי כך שאם לא אביאנו אליך... להיות מנודה בשני עולמות – רק הוא ראוי לפתוח ישיבה ולהיות "ראש הישיבה", מנהיג ומורה דרך של כלל ישראל!!

לפי"ז לכאורה מובן יותר למה 'מסר חינוכי' זה של "ונפשו קשורה בנפשו" (כמובא בבעל הטורים הנ"ל) התורה מלמדת אותנו דווקא ע"י יהודה שנבחר ע"י יעקב אבינו בחיר שבאבות להיות 'הראש ישיבה' ומנהיג של כלל ישראל שמורה לנו הגישה והדרך איך לחנך, ואיך לקרב ולהתחבר לילדנו היקרים אפילו אלו שמתמודדים קשה עם עצמם.

המסר שנוגע לנו, ככל שנתחבר עם כל ילדנו [וכ"ש עם ילדינו המתמודדים] בקשר נפשי בריא, אמיץ וחזק כך נוכל להשפיע עליהם לטובה, להחזירם למוטב, ובעז"ה להשיבם אל חיק אבותם בב"א!

בברכת שבת שלום ומבורך – א גוטן שבת!

פרשותינו מתחיל "ויגש אליו יהודה" ... בנימין נאסר בכלא המצרי אחרי שנמצא אצלו הגביע, וכעת ניגש יהודה ליוסף ומתחנן אליו לשחרר אותו בגלל 'יש לנו אב זקן... ואחיו מת'... 'איך אעלה אל אבי והנער איננו איתו'... ובאמצע דבריו מנסה לשכנע את יוסף עם המילים "ונפשו קשורה בנפשו"...

נשאלת השאלה, מהו פשר הדיבורים האלה, הרי יוסף אמר (סוף פר' מקץ) 'האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה לי עבד' ומפרשי המקרא מסבירים, שלפי חוקי המדינה הוא חייב מיתה, אבל אני אעשה לכם לפני משורת הדין' ואשר ימצא הגביע בידו הוא יהיה לי עבד (ע"י רש"י שם), אז למה יהודה חשב שכל טענותיו הנ"ל 'ונפשו קשורה בנפשו' ישכנע את יוסף לבטל את גזר דינו של בנימין?

"ונפשו קשורה בנפשו" ע"י בעל הטורים: ב' במסורה, הכא, ואידך 'אולת קשורה בלב נער' (משלי כ"ב: ט"ו) שהוא נער ואף אם לקח הגביע, הוא מפני אולתו הקשורה בו, "אי נמי, מפני שאולתו קשורה בו צריך שתהא נפשו קשורה בנפשו של אביו לחנכו" עכ"ל. הבעל הטורים מחדש לנו כאן יסוד עמוק בגישת החינוך, ואיך יהודה הבין שבגישה הזאת הוא יכול לשכנע את יוסף לשחרר אחיו בנימין על אף שלטענתו הוא גנב הגביע ודינו למוות וכו'.. ובעצם יסוד זו עונה לשאלה הידועה וכואבת "איך (מחנכים) ומחזירים נוער שמתמודד שאינו נוהג כשורה?" והתשובה לזה – היא אחת: רק ע"י אביו (ואמו) אם 'נפשו קשורה בנפשו' אז תוכלו להשפיע עליו ולהחזירו למוטב בעז"ה!

יהודה טען ליוסף, נכון שמפריע לכם שבנימין גנב הגביע ויש לו 'אולת קשורה בלב נער', אבל בכ"ז הדרך להחזירו למוטב הוא לא על ידי שיעעוש בכלא או שישאר עבד במצרים, זו לא ישפיע עליו כלל וכלל, הדרך היחידה היא, להחזירו אל אביו 'כי נפשו קשורה בנפשו' ועי"ז יכול הוא להשפיע עליו ולהחזירו למוטב.

« הפצת העלון לזיכוי הרבים נתרם: לע"נ מרת שאשא בת ר' נתן ברגמן ע"ה »
נתרם ע"י נדה לזכותו ולהצלחת משפחתו שיחי

משפחת "והשיב" – הבית החם להורים לנוער מתמודד

קו המערכת – "והשיב" | השארת הודעות: 02.313.7526

להצטרפות לקבלת העלון במייל ולהנצחות: 3137526@gmail.com